הלכה · משנה תורה · מפרשים · צפנת פענח · הקדמה

צפנת פענח על משנה תורה, מסירת תורה שבעל פה

רבי יוסף רוזין

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

צפנת פענח על משנה תורה, מסירת תורה שבעל פה

רבי יוסף רוזין

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/צפנת-פענח-על-משנה-תורה-מסירת-תורה-שבעל-פה/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פסקה א 4
פסקה ב 5
פסקה ד 5
פסקה ו 5
פסקה ז 5

פסקה א

תורה זו תורה שבכתב והמצוה זו פירושה. עיין ברכות דף ה' ע"א דהמצוה זו משנה ולהורותם זו גמרא ע"ש, ועיין מגילה דף י"ט ע"ב, אך זה תליא בהך פלוגתא דכריתות דף י"ג ע"ב גבי שכור אם גמרא מקרי הוראה. ועיין במה דפליגי אביי ורבא בהך דהוריות דף ב' ע"ב אם להוראה דוקא גמיר וסביר או גמיר לחודא [השמטה עיין בסנהדרין דף פ"ו ע"ב בתלמיד לא הוי זקן ממרא ע"ש בדברי רבנו בהל' ממרים דצריך סמיך ומשום דהתם להורות לאחרים עיין קדושין דף מ"ט ע"ב ע"מ שאני תלמיד והנה בהוריות ד"ז מבואר דאם מופלא א"צ לשמוע לב"ד הגדול ועיין בתוספות סנהדרין דף ט"ז ע"ב והטעם יש לומר כיון דהוא אינו מחשבון אז לא כייף ומכל מקום לעצמו הוי הוראה ועיין בכורות דף ל' ע"ב גבי ת"ח אם צריך קבלת חברות וזה רצה לומר הך דסנהדרין דף ס"ו ע"ב גבי נשיא דאינו מצוו' על הוראות רצה לומר ראש סנהדרין וכ"ש רבנו בהי' סנהדרין ולכך יכול למנות אף אינו ראוי כמו גר ועיין בב"ב דף ד' ע"א ועיין בהוריות דף ז' ע"ב כיון דאינו מחשבון ובזה פליגי במכילתא פרשת משפטים אם נשיא יש עליו שם דעיין ועיין בירושלמי פ"א דהוראת דס"ל דהך דר"מ ורבנן שם דף ג' ע"א הורי ועשו ר"ל ב"ב עשו בהוראתם אם הוי כמו יחיד שעשה בהוריות בד' וע"ש בתוס' רפ"א דמספקא להו ובתוספתא פ"א דאמר דזה בטל והנפש אשר תעשה ועיין במסכת ב"מ דף ל"ג ע"ב ששגגת תלמוד וכו' ע"ש ע"כ השמטה]. ועיין בדברי רבינו בהלכות שגגות פרק י"ג דנראה דסבירא ליה כאביי ע"ש בפירוש המשניות. וזה רצה לומר הך דסנהדרין דף ל"ג ע"ב. בעי מיניה רחב"א וכו' טעה בנואף דהנה עיין בהך דהוריות דף ד' ע"ש בפירוש המשנה מבואר דאף בדרשה מבוארת לא הוה הוראה אך ברמב"ם בהלכות שגגות פ"ט מ"ד לא אמר כן רק דבר שהוא מפורש. ועיין מה שכתב בהל' ביאת מקדש פ"א גבי הוראת שכור ע"ש. ובאמת זה תליא בפלוגתא הידוע אם הדרשה עיקר או הלכה עיקר עיין ברמב"ם בספר המצות ובפירוש המשניות בכלים פי"ז ובמקואות, ובאמת זה תליא בהך דר"י ור' אלעזר בגיטין דף ס' ע"ב אם רובא בכתב או בע"פ ועיין בקדושין דף ל"ז ע"א חוקים אלו כו' ושם דף מ' ע"ב ומ"ט ע"א מאי תורה וכו'. ועיין בירוש' פ"א דפאה ע"ש וביומא דף פ' ובמ"ש רבינו ז"ל בפ"א מהל' ממרים. והנה כאן בהל' סנהדרין פ"ו כתב דהעראה הוה הוראה, והרי בהוריות מבואר להיפך אך דהנה עיין רש"י כריתות דף ג' ע"א דלכך גבי רביעה צריך קרא על הנשכב דאינו נהנה, ועיין תוס' יבמות דף נ"ד ע"ב. ועיין ב"ק דף ל"ב ע"א גבי ונכרתו הנפשות ועיין בירוש' כאן בסנהדרין פ"ז ובשבת פ"ז דפליגי ר"י ור' אלעזר מהיכן ילפינן אזהרה לאשה ע"ש ובהלכה ט'. ועיין לקמן ברש"י דף ס"ו ע"ב

גבי ד"ה למעוטי ע"ש. ועיין בתוספות ישנים נדרים בסוף דבהעראה ליכא הנאה דלא כתוס' יבמות דף ס"ה ע"ב וזהו דאמר לו אם טעה בדין של נואף ונואפת דר"ל דהנואפת לא תתחייב בדבר שאין לה הנאה דזה הוא דבר שאין הצדוקים מודים בו דדרשה דלא תקרבו אינו מחוור כדאמר בירוש' ולכך אמר טעה בנואף ולא בנואפת כו' ועיין במה דפליגי בהך דברכות דף י"א ע"ב גבי ברכות התורה ע"ש ועיין בנדרים דף ל"ז ע"א ובתו"כ פ' שמיני:

פסקה ב

שם כל התורה כתבה משה וכו'. משמע דס"ל כשיטת רש"י גיטין דף ס':
ונתן ספר לכל שבט וכו'. עיין ברא"ש פרק ערבי פסחים ותוס' מנחות דף ל':

פסקה ד

שם ואלעזר ופנחס וכו'. עיין תמורה דף ט"ז ע"א ועירובין דף ס"ג וגיטין דף נ"ט ועיין נזיר דף נ"ו דחשיב גם כלב ע"ש. וגם קשה למה לא חשיב עתניאל בן קנז עיין בגמ' דיומא דף פ' ב"ד של יעבץ ובהך דתמורה דף ט"ז ע"א:

פסקה ו

שם ועזרא ובית דינו. עיין מגילה דף ט"ז ע"ב:

פסקה ז

תשלום מאה ועשרים וכו'. עיין מגילה דף י"ח ע"א: